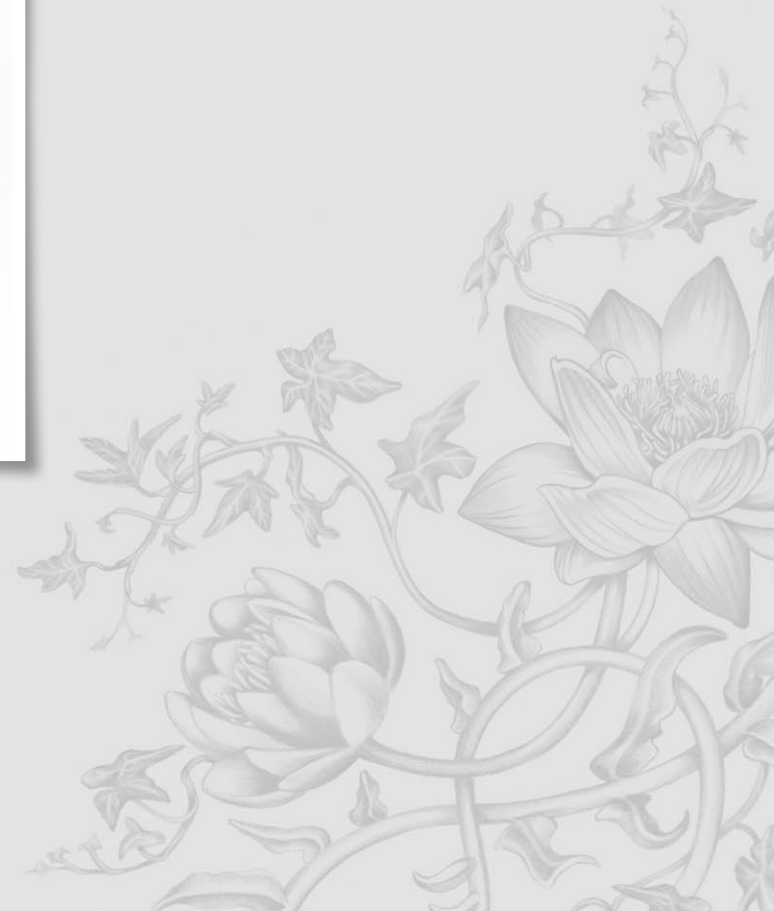


TILL MINNE AV



Elisabeth Frick

★ 6 november 1952
† 25 januari 2023



*Den här boken har vi sammanställt efter begravningsceremonin.
Vi hoppas den blir till ett fint minne.*

Tack för att vi fick förtroendet att hjälpa till med begravningen.

*Med vänlig hälsning
Madeleine Flemming*



Vår älskade

Elisabeth Frick

* 6 november 1952

† 25 januari 2023

har lämnat oss
i stor sorg och saknad

K E R S T I N

Lars-Otto
Martina med familj
Camilla

Gunilla och Janne
Stina med familj

Övrig släkt och vänner

*Du är en sång
Vi bär ditt eko i famnen*

Begravningen äger rum i
Enskede kyrka, Enskede
onsdag 22 februari kl.13.30.
Se minnessidor.fonus.se

Dagens Nyheter 12 februari
2023

Elisabeth Frick

✱ 6 november 1952

† 25 januari 2023



Begravningsgudstjänst i
Enskede kyrka, Enskede
onsdag 22 februari 2023

KLOCKRINGNING

INLEDNINGSMUSIK

Lacrimosa ur "Requiem" – W. A. Mozart

Berliner Philharmoniker & Claudio Abbado

INLEDNINGSDORD

PSALM 248

1. Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnaskara,
stjärnan ej på himlafästet, fågeln ej i kända nästet.

5. Vad han tar och vad han giver, samme Fader han
dock bliver, och hans mål är blott det ena: barnets
sanna väl allena.

SÅNG

In my Life – The Beatles

Martina och Camilla Frick- Isberg, Lars-Otto Frick

GRIFTETAL

BÖN

SÅNG

Klinga mina klockor – B.Andersson, B. Ulvaeus

Anna Fahlstedt & Helen Sjöholm

ÖVERLÅTELSEN

BIBELLÄSNING

DIKT

Blåsipporna – Tomas Tranströmer

tolkad av Staffan Göthe

PSALM

Hör min röst – Se bifogat text/notblad

vid flygen- Eva Karpe

BEGRAVNINGSBÖN

HERRENS BÖN

Fader vår som är i himmelen. Helgat varde ditt namn. Tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån ondo. Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

AVSKEDSTAGANDE

vid flygen- Ola Johansson

FRIDSLYSNING

VÄLSIGNELSEN

PSALM 190

1. Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig, och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig. Bli du min ro, min starkhet, min visdom och mitt råd, och låt mig alla dagar få leva av din nåd.

AVSLUTNINGSMUSIK

Largo – G. F. Händel

vid orgeln- Eva Karpe

Präst: Pia-Sophia Passmark

Organist: Eva Karpe

Solister:

Helen Sjöholm

Anna Fablstedt

Staffan Göthe

Ola Johansson

Camilla Frick-Isberg

Martina Frick-Isberg

Lars-Otto Frick

Ett innerligt varmt tack för er medverkan!

Kerstin

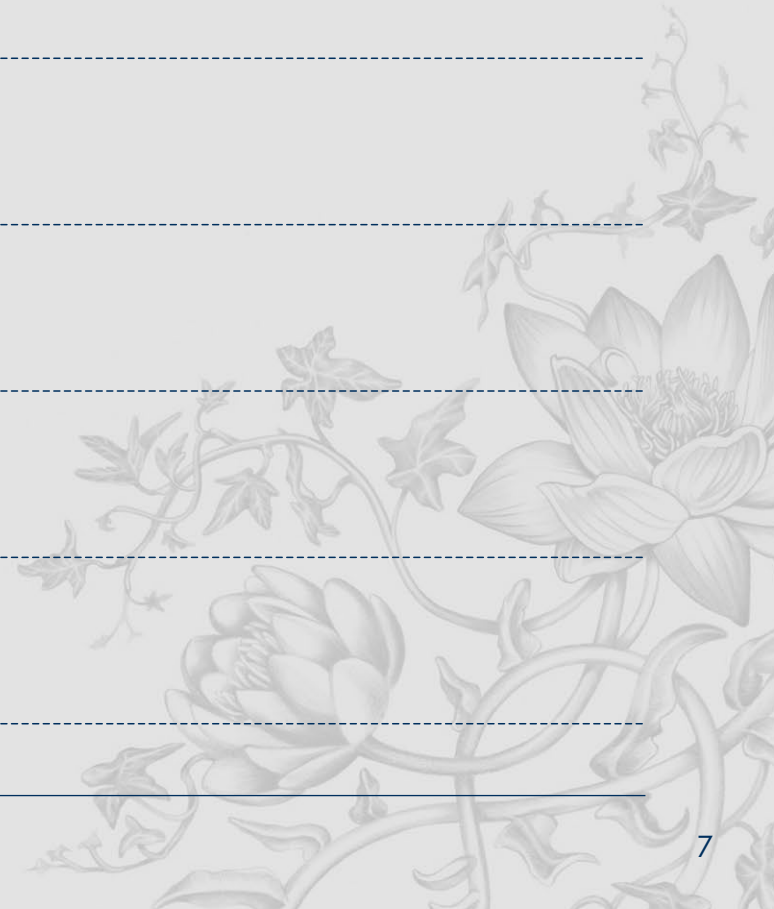
FONUS

ETT PERSONLIGT
AVSKED



Enskede kyrka
22 februari 2023

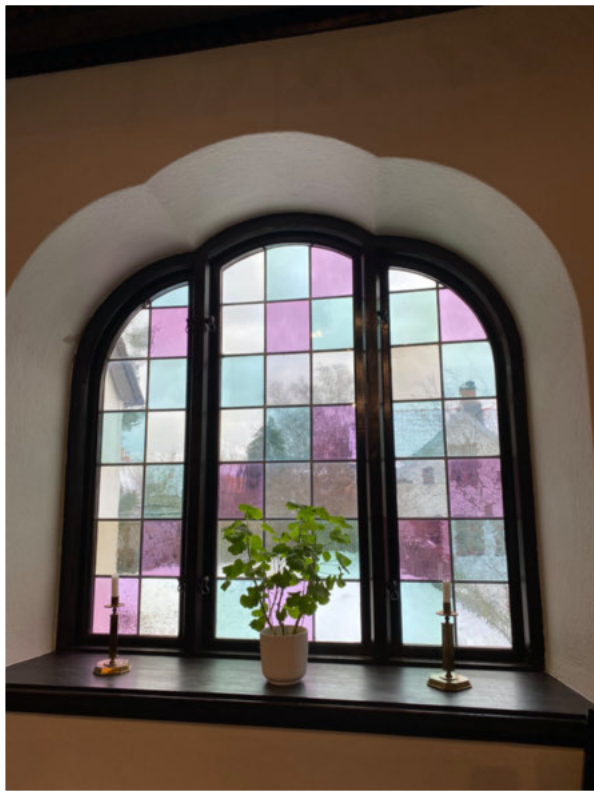
Handwriting practice lines consisting of two columns of ten dashed horizontal lines each, providing a guide for letter height and placement.





















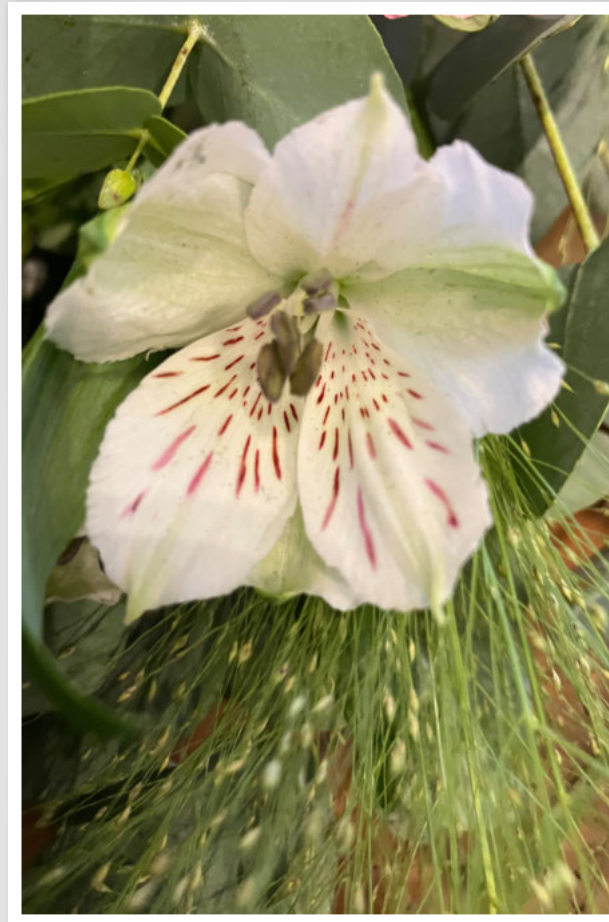




























*Min älskade Elisabeth.
Där solen träffar vattenytan finns
sitt ögas glitter. Vila i kärlek och ljus.
I mitt hjärta för alltid.*

Din Kerstin

*Tack älskade Elisabeth för ditt sprudlande
engagemang, generositet och omtänksamhet.
Du lever kvar i musiken och i våra hjärtan.
Vila i frid*

*Lars-Otto, Camilla, Martina, Andreas,
Signe, Frank*

Ditt minne lever

Marina och Jan

*Tack för allt vi delat på livets
väg.*

Lena och Max

All kärlek från oss

*Julia Petrus Kimberly Olle
Lovisa och Gabriel*

Sov i ro

Laila och Åke

En sista hälsning

Oktoberteatern

Vår sista hälsning

Ulf och Kerstin Brogården

En sista hälsning, vila i frid.

Börje och Birgitta

Vila i frid käraste Elisabeth

Ami och Solan

*Kära Elisabeth, vila i frid i
blommornas famn.*

Ninn och Halvar

*Kära Elisabeth.
Farväl.*

*Marika Patrik Lisa Hannes
Lasse*

Ett sista farväl

Åse Yvonne Lotta

Vila i frid Elisabeth

*Eva och Kjell Abrahamsson
Henrik Staflin med familj
Anna Abrahamsson med familj
Olle Abrahamsson*

Farväl kära Elisabeth

Margareta

Vila i frid

*Gunilla, Janne, Stina,
Christoffer, Olivia och Simon*

*Kära Bettan!
Tack för lång och innerlig
vänskap!*

Kent Kirsten Julianna

*Vila i frid fina du som du har
kämpat med din sjukdom. Du var
en kämpe.*

*Ebon och Rune
Gunn-Britt och Arne*

Tack för allt.

Kamraterna på TURteatern

En sista hälsning

Fackförbundet Scen och Film

Tack för alla fina minnen

Helene och Peter

*Du finns för alltid i våra
hjärtan*

Teater Tusan med närstående

*Tack Elisabeth för allt du gett oss
För att du höll barnet i dig
levande*

*För din förmåga att sprida glädje
och skratt*

såväl i arbete som vänskap

För din kreativitet och musikalitet

För ditt engagemang och seriositet

För ditt stora hjärta

Vi saknar dig

*Kersti, Leif och Mika, Ola och
Yvonne, Jan och Annika, Görel och
Hedda*

Till minne av *Elisabeth Frick*

bidrar vi till att nytt liv växer och gro i Vi-skogen.
Tillsammans med Vi-skogen arbetar Fonus för en hållbar
miljö och för att bekämpa fattigdom i östra Afrika.



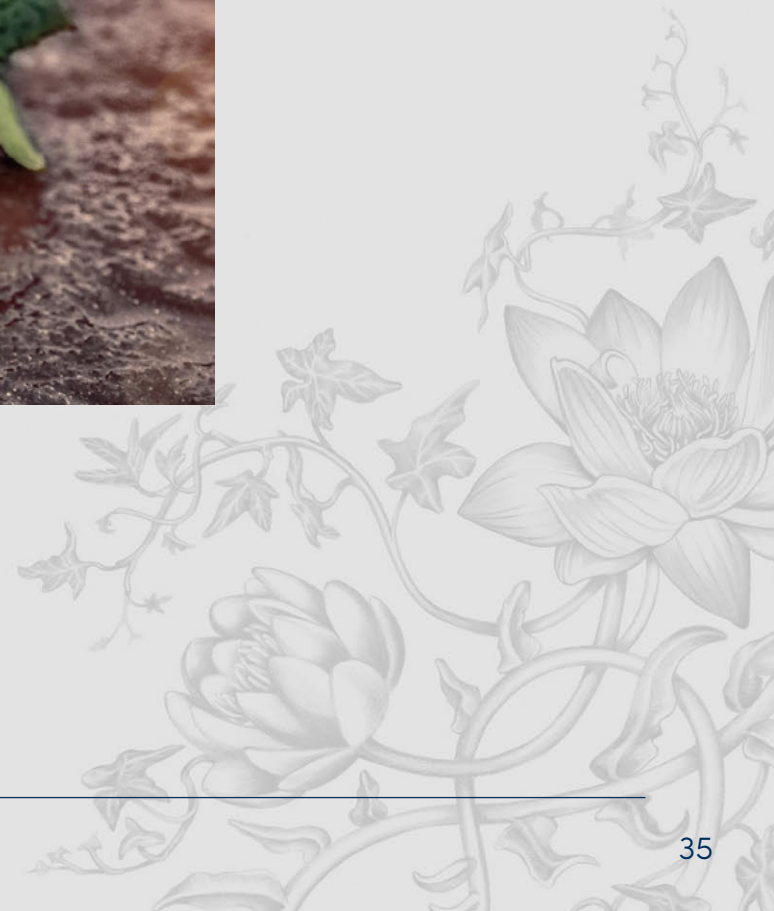
FONUS
—
ETT PERSONLIGT
AVSKED



VI-SKOGEN



Att leva med sorg



Att sakna

*Det är ett privilegium
att känna saknad.
Smärtsamt förstås och tungt.*

*Men det berättar
om en närhet som fanns.
Om värme, ljus
och skratt.*

*Att sakna är
den andra sidan
av att ha fått.*

*Att inte känna
saknad är som att
aldrig ha älskat.*

Bente Bratlund Mæland

Att leva med sorg

Sorg är en reaktion på att förlora någon som har stått en nära. Det kan kännas som att hela tillvaron förlorar sin mening, och man tvivlar på att man någonsin kommer bli glad igen. Då hjälper det sällan med lättvindig tröst eller förmaningar – varken från andra eller från en själv. Det går inte att bara ta sig samman eller att hantera situationen exemplariskt. Istället är det viktigt att ta känslorna man har på allvar.

Olika känslouttryck

Sorgen har många ansikten. Vi kan inte bedöma vad en människa eller en relation har betytt genom att titta på de känslor som en person visar utåt. Som individer har vi olika sätt att visa känslor och förhålla oss till svårigheter. Somliga visar sin sorg öppet, andra bär den som en tyngd i hjärtat, åter andra släpper bara fram tårarna i ensamhet. Sorgens intensitet varierar. Människor i sorg behöver inte alltid vara sorgsna. Känslorna kan växla på ett sätt som kan vara svårt att förstå, både för en själv och för andra.

Att inte känna igen sig själv

Många som har mist en närstående reagerar på

att de inte känner igen sig själva. Känslornas intensitet kan vara skrämmande. Sorgen kan välla in i vågor när man minst anar det. Det finns mycket som påminner om den som är borta och om det som var. Det kan skapa en känsla av otrygghet – att man inte har full kontroll över sig själv och sin nya livssituation. En änka uttryckte det såhär: ”När jag ska bort på besök måste jag vara beredd på att jag kan börja gråta om jag bjuds på min mans favoritkaka, eller påminns om honom på något annat sätt. Jag talar om det för dem jag ska besöka, så att de är förberedda.” Den här änkan accepterade sina egna reaktioner och satte ord på vad hon kände. På så sätt blev det också lättare för dem som fanns i hennes närhet att förstå henne. Om hon hade hållit sig hemma av rädsla för att uppfattas som konstig eller gnällig, hade hon gått miste om den kontakt och det stöd som omgivningen hade att erbjuda.

Sorgen tar på krafterna

Efter ett dödsfall är det vanligt att tankarna maler i huvudet. Som sörjande har man ofta ett behov av att prata om det som har hänt. Det är till hjälp för att greppa dödsfallet och för att bearbeta känslorna efter förlusten. Tankar och känslor kring förlusten tar på krafterna, och tar på reserverna för andra göromål. Det är vanligt

att känna sig trött och kraftlös, att tappa aptiten och få sömnproblem. En sörjande berättade att hon kände sig dålig utan att vara sjuk, och utsliten utan att ha utträttat någonting. Sorgen är emellertid ett arbete i sig, en process som behöver tid och uppmärksamhet. Det handlar ofta om en tillbakablick på relationen till den avlidne, och därmed på det egna livet. En vanlig fråga är: ”Vad händer med mig nu?”

Tillbakablickar och upprepningar präglar unga som gamla. När fokus riktas mot förlusten och det som har varit, påverkar det både minne och koncentration. Många sörjande upplever att de inte riktigt kan samla sina tankar. Man kan gå omkring och utträtta saker nästan omedvetet, för att sedan stanna upp utan att veta vad man egentligen höll på med. Utifrån den sorg man genomlever, behöver det inte alls vara ett tecken på att någonting är fel.

För äldre som sörjer kan både de själva och andra personer bli lidande om man skyller detta på åldern. Självklart kan en sjukdom och mer varaktiga förändringar inträffa samtidigt som en förlust, men för de flesta blir det lättare att samla sina tankar när de värsta känslovågorna har lagt sig. Kropp och knopp hänger ihop och påverkar varandra.



Sorgen tar sin tid

Vi ställer inte om till en ny verklighet över en natt. Denna insikt är tydlig i talesättet: ”Tiden läker alla sår.”

För den som nyligen har förlorat en närstående har den typen av visdomsord sällan någon betydelse. Det kan vara omöjligt att föreställa sig att sorgen har ett slut. De flesta upplever dock att den värsta smärtan lindras med tiden, även om saknaden finns kvar. Gradvis kan det bli lättare att tänka på och prata om personen som gått bort, utan att de smärtsamma känslorna tar över. Det innebär inte att man glömmet, utan snarare att man kan se tillbaka utan att sorgen skymmer allt annat.

Även om tiden är på den sörjandes sida, innebär inte det att tiden i sig löser problemen. Man måste uppleva och genomleva påminnelserna om, och konsekvenserna av, att ens kära har gått bort. Vi talar ofta om ett sorgeår. Efter ett år har man gått igenom årstider, högtider och årsdagen efter dödsfallet. Det kan innebära att man har tagit ett steg framåt. Det innebär såklart inte att det är den tid som det är naturligt att sörja. Sorg kan inte generaliseras. En person som måste skjuta sina egna reaktioner åt sidan under den första tiden efter dödsfallet, kanske kan ge plats för dem först när andra i familjen och de yttre omständigheterna har lugnat sig.

Sorgen kan göra sig påmind en lång tid efter dödsfallet. För den som har mist ett barn

kommer exempelvis skolstarter, avslutningar och födelsedagar att påminna om det som kunde ha varit. Just därför är det svårt att sätta ett slutdatum för sorgen. Samtidigt kan ljusare delar av livet utökas med tiden.

Tillfällena av sorg

Allt som händer för första gången efter dödsfallet kan vara extra jobbigt. Händelser delas lätt upp som ”före” eller ”efter” dödsfallet. Det är som att man måste sörja relationen och allt man delade genom ett litet steg i taget. En änkekan berättade att han trodde den värsta sorgen var över – tills han kom till lantstället och såg allt som hade varit hustruns och deras gemensamma liv. Denna del av förlusten framkallade minnen som bar på mycket sorg.

Det är också typiskt att sådant som man tidigare kunde irritera sig på, nu är något som man verkligen saknar – slarv, syrliga kommentarer och tandkrämstuber som klämts på mitten.

Sorgen går i vågor

Sorg är inte en strömlinjeformad process med olika faser som leder fram till acceptans av dödsfallet. Känslorna varierar. Om man räknar med att det ska gå bättre och bättre för varje dag som går, kommer många bli besvikna. Sorgen påminner mer om ett kuperat landskap, med djupa dalar och svackor mellan tillfällena då utsikten är klar och man kan blicka framåt. Om man står och stampar och allt känns hopplöst,

kan man betrakta det som att man tar sig igenom ännu ett område av svårframkomlig terräng, snarare än att man går tillbaka.

Omgivningens påminnelser

Förutom att tankarna kommer oinbjudna, bjuder även vår omgivning på ständiga påminnelser. Och visst gör det ont att påminnas om det som var och inte längre finns – men samtidigt är det till hjälp för att ta in förlustens verklighet, och för att kunna bearbeta de egna känslorna. Därför är det inte alltid en bra lösning att genast städa undan allt som påminner om den avlidne, eller att undvika alla påminnelser. Olika människor gör detta i olika takt. Var och en måste följa sin egen rytm, men det bästa är att inte göra en alltför effektiv städning på en gång – åtminstone inte åt någon annan. Helst bör man låta det gå lite tid innan man flyttar eller gör stora förändringar, så att man inte handlar i panik eller på impuls när man är i obalans.

Hur det sker

Sättet dödsfallet sker på kan påverka ens reaktioner. Vid plötsliga och oväntade dödsfall får man inte möjlighet att förbereda sig. Det blir en chock. Efter dramatiska händelser kan man plågas av bilder och intryck. Dessa kan bli förstärkta av nyhetsrapporteringar och andra yttre faktorer som man inte kan påverka. Men även efter långvarig sjukdom kan själva dödsfallet komma oväntat och olägligt.

Minnena

*Ta det med dig!
Det minsta av grönska
som har hänt dig
kan rädda ditt liv en dag
i vinterlandet.*

*Bara ett strå,
ett endaste blankt litet strå
från sommaren i fjol
fastfruset i marken,
kan hindra skredets
tusen dräpande ton
från att störta utför.*

Hans Børli

Vård och omsorg kan ha krävt så mycket av de närmaste, att de inte har haft någon större möjlighet att förbereda sig på den omställning de själva måste gå igenom.

Intryck från dödsbädden kan sitta i länge, och de sörjandes berättelser uppvisar ofta stor detaljrikedom när det kommer till vad som sades och gjordes, eller sådant man känner att man underlät att göra. Om de närmaste inte har varit på plats är det viktigt att de får så mycket information som möjligt om det som har hänt, och att de får möjlighet att se den avlidne. Det är både en konfrontation med verkligheten och en möjlighet till avsked. Att värna om anhörigas behov efter dödsfallet kan bidra till att förebygga senare problem.

Borta, men ändå nära

Många människor i sorg har en känsla av att den kära på ett eller annat sätt är nära och tycker sig se, höra eller förnimma dem. Somliga är rädda för att uppfattas som onormala om de berättar det – men sådana upplevelser är vanliga. Känslomässiga band bryts inte omedelbart, och den sörjande kan fortsatt vara upptagen av den som har gått bort. En sådan känslomässig öppenhet gör också att man kan reagera när man ser någon som liknar den avlidne. Många kommer också på sig själva med att tänka tankar i stil med att ”det här ska jag berätta när jag kommer hem!” Det kan hända trots att man är smärtsamt medveten om att den kära har gått bort.

Om jag bara hade...

En del plågar sig själva med tankar kring vad de borde ha gjort, eller sådant de underlät att göra. Skuld kan röra sig om tidigare konflikter i relationen, själva dödstillfället eller tankar kring att man hade kunnat göra något för att förhindra det som skett. Här är det viktigt att ens omgivning lyssnar så att den som sörjer inte måste tampas med tankarna på egen hand.

Hellre än att förneka varje grund till skuld, kan det ibland vara nödvändigt att förlåta sig själv. Som människor har vi sällan tillräckligt mycket kontroll eller kraft för att agera perfekt, varken i vardagen eller i krissituationer. Istället för att fastna i tankar som ”jag borde ha förstått hur sjuk han var”, kanske man kan acceptera att ”jag klarade inte av att pussla ihop alla bitar och förstå hur det var fatt förrän det var försent”. Man kan också tänka ”jag önskar att jag haft mer tålamod, men med situationens förutsättningar så klarade jag inte mer”.

Kontakt och stöd

De som sörjer kan behöva någon att prata förtroligt med – en god lyssnare som de kan anförtro sig åt. Lika viktigt kan det vara att ha någon som kan hjälpa till med det praktiska när det behövs, eller bara finnas där. Släkt och vänner blir ett viktigt stöd. Man behöver inte befinna sig vid sammanbrottets rand för att söka hjälp. Att söka hjälp i en kris innebär att man aktivt försöker klara av att förhålla sig till situationen.

I en kris är det lätt att känna sig överväldigad. Frågor och tankar om allt som måste göras kommer om vartannat. Då kan det vara bra att få hjälp att sortera vad som behöver göras direkt och vad som kan vänta till imorgon, nästa vecka eller nästa år.

Samtidigt måste det finnas en lyhördhet inför vad den sörjande själv tycker är viktigt. Det är inte bara rationell logik som gäller. Kanske betyder det mycket att kunna ta vara på det som den avlidne satte värde på, eller att göra verklighet av gemensamma planer.

Olika reaktioner

Sorg sägs vara priset vi betalar för vårt engagemang. Det finns inget enkelt sätt att undvika sorg om vi har brytt oss om en annan människa.

Samtidigt har mycket kritik riktats mot att sorgprocessen ofta delas upp i olika stadier. Sådana normer kan göra det svårt att möta individens reaktioner för vad de faktiskt är. Det är illa nog att uppleva sorg. I det ska man inte behöva bli konfronterad av förväntningar på vad man ”borde” känna.

I mötet med döden söker vi ofta förklaringar som ska mildra händelsen. ”Så ont som han hade var det kanske bäst att han fick slippa lida mer” – sådant kan den sörjande säga och mena. När den typen av kommentarer förmedlas på ett sätt som insinuerar att man inte har rätt att beklaga sig, kan de vara negativa. Även om man



på ett plan är lättad över att en älskad person inte behöver lida mer, kan den egna känslan av förlust vara mycket stark. Typiskt för sorg är att känslorna kan vara komplicerade. Lättnad över att komma ur ett problematiskt förhållande eller att slippa betungande omsorg, kan varvas med känslor av förtvivlan och saknad. Den enskildes känslor är som de är, och det finns inget facit på hur de ”bör” vara.

Det kan göra ont att mista en person som man har varit i beroendeställning till, även om förhållandet mest har präglats av oenighet. Kommentarer i stil med att ”nu måste du allt vara glad över att slippa allt elände” kan få den berörda att känna skuld, inte lättnad. Vilka känslor som dominerar kan växla snabbt, men det är nyttigt att veta att lättnad kan vara en naturlig del av sorgen. En del relationer kan ha slutat fungera känslomässigt långt innan dödsfallet inträffade, eller så har parterna sörjt relationen steg för steg på förhand. Då kan mycket av det känslomässiga sorgearbetet vara klart redan vid dödsfallet. Men likväl upplever många att det blir något annat när dödsfallet inträffar.

Ibland kan ett dödsfall ge upphov till starkare känslor än vi trott eftersom förlusten rör vid känslomässiga band som vi, trots att vi kanske har förberett oss eller levt utan kontakt en längre tid, ändå inte har kapat. Kanske närde vi vissa förhoppningar och drömmar som nu aldrig kan realiseras. På så sätt kan den andres

död påminna oss om förgängligheten och brustna förhoppningar också i vårt eget liv.

Hur hanterar man förlusten?

Vi människor har olika sätt att förhålla oss till omställningar. En del tar aktivt itu med alla problem, medan andra närmar sig situationen försiktigt. Ytterligare andra undviker helst problemen helt och hållet. Dessa mönster upprepar sig också i sorgen.

En del personer som är goda problemlösare på andra områden i livet, kan emellertid känna att de står och stampar i denna situation. Det är inte bara yttre problem som behöver lösas – även känslor måste bearbetas. Hur mycket man än anstränger sig, kan man aldrig få tillbaka den som har gått bort. Om man brukar vara duktig på att reda ut saker och ting, kan man därför känna sig frustrerad och lida av situationen. Man kan inte säga att ett visst sätt att hantera sorg är det bästa.

Var och en måste själv hitta en balans mellan verklighetsflykt och vardag. Ibland kommer man må bäst av att hålla känslorna inom sig, och ibland kommer de behöva flöda okontrollerat. För många är det viktigt att upprätthålla kontinuitet och sammanhang mellan den nuvarande och tidigare tillvaron genom att fortsätta med sina vanliga rutiner. Det ger en ram och struktur åt vardagen, och kan vara till hjälp för att ta sig vidare.

Själva växlingen mellan undvikande

känslomässiga reaktioner efter förlusten och omorientering mot framtiden kan vara nyckeln för att hantera en förlust. Som sörjande tjänar man sällan på att pressa sig själv. Men ibland känner man ändå att man måste ta sig i kragen och göra något man har gruvat sig för. När man klarar något man nästan inte trodde var möjligt, ökar chanserna för att man klarar av hela situationen.

Slutsatserna från en undersökning bland äldre änkor och änkemän visar att många, trots saknaden, är nöjda med hur de har klarat av att hantera svårigheterna ett år efter förlusten av den äkta hälften. Det har gått bättre än förväntat. Efter en förlust beskriver kvinnor i högre grad än män att de klarar sig på egen hand. Många beskriver att de blir mer självständiga och får kraft att stå på egna ben. Med respekt och lyhördhet för den enskildes upplevelser precis där han eller hon befinner sig just nu, finns det hopp om att åter se ljuset i slutet av tunneln – även för den som tidigare bara har sett mörker. Människor som har gått igenom en kris eller förlust kan i efterhand känna att erfarenheten har fått dem att växa som personer, och gett dem nya perspektiv på livet.

Hjälp vid svår sorg

I vissa fall klarar den sörjande inte av att reagera känslomässigt även om sorgen berör dem starkt. Det kan upplevas som en klump i bröstet, och att man drivs omkring av rastlöshet.

När det sker

*När det vi fruktar sker,
går det att leva med sorg.*

*Men vi behöver omsorg
som ett varmt täcke
runt våra skuldror
medan vi fryser.*

Tove Houck

Vissa försöker undvika allt som påminner om dödsfallet, och lever som om det inte hade inträffat. Andra kan i detalj redogöra för det som har hänt, men utan att involvera några känslor. Det behöver inte vara ett uttryck för ligkiltighet – känslorna kanske är alltför smärtsamma att kännas vid. Vid tillfällen då detta visar sig i form av ångest, fysiska smärtor eller problem med vardagsaktiviteterna, kan det vara nödvändigt att få professionell hjälp.

En del behöver hjälp för att sorgen under en längre tid känns som ett öppet sår med intensiv och ihållande smärta. Andra behöver hjälp för att avleda tankarna från allt som påminner om förlusten, eller för att arbeta med sitt beroende av den avlidne, så att man långsamt kan anlägga

grunden för ett självständigt liv.

Efter dramatiska eller våldsamma dödsfall kan det vara extra viktigt med professionell hjälp för att hantera posttraumatiska plågor med otäcka minnen, tankar eller drömmar, undvikande av det som påminner om händelsen eller ihållande oro.

En förlust är inte bara en utmaning för den enskilda individen. Familjemedlemmar kan reagera olika och ha problem med att kommunicera och förstå varandra. Detta kan skapa problem mellan partners, föräldrar och barn eller mellan syskon – när man kanske behöver varandra som mest. I dessa fall

kan hela familjen behöva hjälp för att förstå varandra.

Andra problem beror inte på sorgen i sig, utan på ensamheten. Ibland kan det verka som att den som har blivit ensam håller fast vid det som har varit, i brist på annan bekräftelse i den nya situationen. Snarare än att bearbeta sorgen kan det då vara en fråga om att skapa nya kontakter och engagemang. Sörjande kan ta hjälp av varandra i en sådan situation. Nätverket blir en viktig bekräftelse på att man trots allt inte är ensam.

Text: Reidun Ingebretsen, psykolog

Mer läsning och stöd

1177 - Vårdguiden

1177.se/Vastra-Gotaland/liv--halsa/psykisk-halsa/sorg-nar-nagon-har-dott

BRIS – Barnens rätt i samhället

bris.se

Febe – Nätverk för föräldrar som mist ett barn

febe.net/valkommen-till-febe/

RAV – Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade

rav.se

SPES – Riksförbundet för SuicidPrevention och EfterlevandeStöd

spes.se

Spädbarnsfonden

spadbarnsfonden.se

Svenska institutet för sorgbearbetning

sorg.se

Svenska kyrkan

svenskakyrkan.se/jourhavandeprast

UMO – Ungdomsmottagning på nätet

umo.se/att-ma-daligt/sorg-och-kris/sorg

VIMIL – Vi som har mist någon mitt i livet

vimil.se

VSFB – Vi Som Förlorat Barn

vsfb.se

Glädje och sorg

*Vissa säger:
"Glädje är större än sorg"*

*och andra säger,
"Nej, sorgen är störst."*

*Men jag säger
att de är oskiljbara.*

Kahlil Gibran